

Loos, som i Ljusdals by. Kvölev. l.
6. 1-6

är sitt gamla namn Lo-ån och utfaller som känt är i Wöman vid Lo-bonäs i Öfranäcks socken. Vill man följa grundhärkomsten bör s:n nu som fördom skrivas Loos och ej Loos. Att ordet är tåkta svenskt och ej finskt eller lapiskt har jag härmed endast velat framvisa.

Toar Bengtson 1925